

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **R.**, bývajúcemu v J., o vymoženie **661,22 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 16 Er 1280/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. septembra 2013 sp. zn. 23 CoE 277/2013 takto

r o z h o d o l:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 661,22 EUR s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S. zo 17. augusta 2007 sp. zn. SR 5596/07 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

Exekučný súd uznesením zo 29. októbra 2012 č. k. 16 Er 1280/2008-23 exekúciu zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenu a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola

dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy, t. j. zmluvy, ktorej návrh bol obsahom vopred pripraveného a hromadne používaného tlačiva) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde. Predmetný rozhodcovský rozsudok je preto nulitným právnym aktom a nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 30. septembra 2013 sp. zn. 23 CoE 277/2013 uznesenie exekučného súdu potvrdil a zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu. Vyporiadal sa aj s jednotlivými (podstatnými) námietkami, ktoré oprávnená uviedla v odvolaní, pričom ich nepovažoval za dôvodné. V súvislosti s odvolacími námietkami oprávnenej uviedol, že z príslušných ustanovení Zákona o rozhodcovskom konaní a Exekučného poriadku vyplýva povinnosť exekučného súdu počas celého exekučného konania (exekúcie) skúmať materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 316/2013, 6 CoE 143/2013, 6 ECdo 304/2013, 6 CoE 135/2013, 6 ECdo 294/2013, 6 CoE 128/2013, 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 204/2013, 6 Co 79/2013, 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 45/2013, 3 Co 43/2013, 4 ECdo 174/2014, 4 CoE 75/2014, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 190/2014, 8 CoE 108/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková

